

Til: Oslo kommune

29092026

Høringssvar: Utredning av overføring av oppgaver til nye bydeler – idrettsanlegg og lokale idrettstilskudd

Det vises til byrådets høringsnotat om overføring av oppgaver til nye bydeler, med frist 29. september 2026. Kampidrettsforbundene Norges Bokseforbund, Norges Kickboksingforbund, Norges Bryteforbund, Norges Judoforbund, Norges Kampsportforbund og Norges Fekteforbund oversender med dette vårt felles høringssvar. Vi uttaler oss om punkt 2 (idrettsanlegg) og punkt 3 (lokale kultur- og idrettstilskudd), og følger høringsnotatets nummerering.

Kampidrettene har i en årrekke samarbeidet tett med Oslo kommune og Oslo idrettskrets (OIK) om anlegg og treningstid i Oslo. OIK tildeler tid i aktivitetssaler til kampidrettene, og forbundene fordeler deretter tiden i fellesskap videre til klubbene i fekting, bryting, kampsport, boksing, kickboksing og judo. Vi stiller oss i hovedsak bak OIKs prinsipielle syn, men ønsker å supplere med noen forhold som er særlig viktige for kampidrettene.

Oppsummering av våre innspill:

- Kampidrettene støtter OIK og anbefaler en videreføring av dagens modell eller en begrenset hybridløsning (alternativ 2). Vi går imot at fag- og forvaltningsansvaret for idrettsanleggene overføres til bydelene (alternativ 1).
- Kampidrettenes klubber rekrutterer på tvers av bydelsgrensene. Behovene våre kan bare ivaretas gjennom byomfattende anleggsplanlegging.
- Utredningen omtaler ikke aktivitetssaler og kampidrettsarealer. Det må avklares at disse forblir i byomfattende forvaltning, og at dagens ordning for fordeling av treningstid videreføres.
- Tilskudd til stevner, mesterskap og tiltak med byomfattende nedslagsfelt må fortsatt behandles sentralt, og kriteriene må være like i alle bydeler.

2. Idrettsanlegg

2A Forutsetninger som ikke er beskrevet i utredningen

Aktivitetssaler og kampidrettsarealer er ikke omtalt. Utredningens avgrensning av ordinære anlegg (punkt 1.1.1) omfatter flerbrukshaller, baner, is- og skianlegg, basishaller for turn med mer, men nevner verken aktivitetssaler eller egne kampidrettsarealer. Dette er kampidrettenes viktigste treningsarenaer i Oslo. Salene er typisk mellom 100 og 500 kvadratmeter og er tilrettelagt med matter, fast utstyr og lager. Noen av dem ligger i anlegg som er holdt utenfor utredningen, som Bislett stadion, mens andre ligger i flerbrukshaller som omfattes, som Dælenenga og Bjølsenhallen.

Det fremgår ikke om aktivitetssaler som ligger i eller i tilknytning til flerbrukshaller, regnes med i kategorien flerbrukshaller, men vi legger dette til grunn fordi at de da omfattes av både alternativ 1 og 2, uten at konsekvensene for idrettene som bruker dem er vurdert. Det må avklares hvordan disse arealene skal håndteres.

Kampidrettene ønsker seg egentlig i hovedsak at aktivitetssaler og kampidrettsarealer defineres som byomfattende og holdes utenfor en eventuell overføring, på samme måte som de større byomfattende anleggene i punkt 1.1.2. Uansett alternativ forutsetter vi at dagens ordning videreføres, der OIK tildeler tid til kampidrettene og forbundene fordeler videre til klubbene. Dette er i tråd med beskrivelsen i punkt 2.1.6, der tid først fordeles mellom særidrettene og deretter til idrettslagene.

Flerbrukshaller dekker ikke bare lokale behov. Utredningen legger til grunn at flerbrukshaller har høy anleggsetthet og i hovedsak dekker lokale behov (punkt 2.2.3), mens idretter med få anlegg har et byomfattende nedslagsfelt. Kampidrettene hører til den siste gruppen, selv om vi trener i flerbrukshaller og aktivitetssaler. Vi har relativt få klubber i Oslo, og hver klubb rekrutterer fra store deler av byen. Anleggsbehovet vårt kan derfor ikke vurderes bydel for bydel, og dette bør fremgå av den videre utredningen.

Gymsaler og andre skolelokaler. Utredningen omhandler bare anlegg som forvaltes av BYM, og hybridmodellen er avgrenset til flerbrukshaller uten skoletilknytning. Gymsaler og andre idrettslokaler som forvaltes av Utdanningsetaten eller den enkelte skole, er ikke omtalt. For mange mindre idretter, også kampidrettene, er slike lokaler viktige treningsarenaer, og tilgangen avhenger ofte av praksis på den enkelte skole. Når bydelene skal få en sterkere rolle i lokal bruk av anlegg, bør det avklares hvordan dette forholder seg til utleie av skolelokaler, slik at idrettslagene ikke får enda en aktør å forholde seg til. Reformen bør heller brukes til å gjøre tilgangen til gymsaler mer enhetlig og forutsigbar på tvers av byen, og til å se disse lokalene i sammenheng med den øvrige fordelingen av treningstid i aktivitetssalene.

2B Forhold ved drifts- og finansieringsmodellene som bør komme tydeligere frem

Alternativ 1: Utredningen anslår at bare fire årsverk kan overføres fra BYM, mens bydelene må bygge opp to til tre årsverk hver, og OBF må styrke sitt mottaksapparat. Modellen innebærer dermed økt ressursbruk til administrasjon, uten at det er dokumentert gevinster for brukerne. Det bør også komme tydeligere frem hvem hvordan anleggsbehov som ikke hører naturlig til én bydel, skal finansieres og prioriteres. For kampidrettene er spillemidler til aktivitetssaler og lager en viktig forutsetning for nye anlegg, og dette krever kompetanse som i dag ligger samlet i BYM.

Alternativ 2: Modellen bygger på at bydelene overtar ledig dagtidskapasitet i flerbrukshaller uten skoletilknytning, etter mønster fra Grorud flerbrukshus. Det bør presiseres at bare kapasitet som faktisk er ledig i dag, kan overføres, og at etablert bruk av idrettslag på dagtid skjermes. Det bør også fremgå at bydelens disposisjonsrett ikke omfatter aktivitetssaler med permanente matteflater, fast montert utstyr eller lager. Kampidrettene er avhengige av matter og utstyr som ligger permanent i eller lagres ved anlegget, dette bør reguleres i avtalene mellom bydelene, BYM og OBF.

2C Konsekvenser og risiko som ikke er beskrevet

Små idretter taper i lokale prioriteringer. Utredningen beskriver risikoen for ulik praksis mellom bydeler, men ikke at konsekvensene rammer idrettene ulikt. Lokale prioriteringer vil naturlig favorisere idretter med mange lokale medlemmer. Kampidrettene er svakt representert i idrettens samarbeidsutvalg i bydelene (ISU), fordi mindre klubber har begrenset kapasitet til å delta i slikt arbeid. Dersom bydelene og ISU-ene får større innflytelse over behovsvurderinger og prioriteringer, må det sikres at også de mindre idrettene blir hørt, for eksempel ved at særvidrettene involveres direkte.

Svekket helhetlig anleggsutvikling. Kampidrettene har over tid ønsket en helhetlig anleggsstruktur for Oslo, med nye treningsflater på Dælenenga og en ambisjon om å utvikle Bjølsenhallen til kampidrettens konkurransearena i byen. Slike byomfattende prioriteringer blir vesentlig vanskeligere å realisere dersom behovsplanens rolle svekkes og investeringer vurderes i åtte lokale prosjektporteføljer, slik utredningen selv peker på.

Klubber i private lokaler. Mange kampidrettsklubber i Oslo leier private lokaler til markedspris fordi det ikke er tilstrekkelig kommunal kapasitet. Dette udekkede behovet er bare synlig når anleggssituasjonen ses samlet for hele byen, og risikerer å forsvinne i en oppsplittet forvaltning. I dag oppleves det allerede som vanskelig å dokumentere.

2D Andre kommentarer

Kampidrettene slutter seg til vurderingene fra OIK i utredningens kapittel 6, og til hovedprinsippet om sentralisert anleggsforvaltning kombinert med styrket lokalt samarbeid om aktivitet og oppvekstmiljø. Vi støtter arbeidsgruppens forslag om å vurdere hvordan bydelene kan bli sterkere behovseiere uten å bli operative bestillere av større investeringer. Dersom det etableres slike samordningsrutiner eller en hybridmodell, ber vi om at særlig de mindre idrettene, involveres i utformingen.

3. Lokale kultur- og idrettstilskudd

3A Hvilke tilskudd bør bydelene overta?

Kampidrettene har ikke merknader til kulturtilskuddene. For tilskudd til idrettstiltak kan vi slutte oss til arbeidsgruppens anbefaling om at søknader om lokale tiltak behandles av bydelene, mens byomfattende, nasjonale og internasjonale tiltak fortsatt behandles av Bymiljøetaten (alternativ 2).

3B Forutsetninger for overføring

Grensen mellom lokale og byomfattende tiltak må trekkes tydelig og likt i alle bydeler. Vi ber om at utredningens egen definisjon legges til grunn: tiltak der målgruppen ikke kommer fra bare én bydel, er byomfattende, også når arrangementet er lokalisert i én bydel. For kampidrettene er stevner, mesterskap og samlinger nesten alltid regionale eller nasjonale, selv om arrangørklubben holder til i én bydel. Det er tiltakets nedslagsfelt, ikke klubbens adresse, som bør avgjøre hvor søknaden hører hjemme.

Dersom den lokale delen overføres, bør den overføres med felles forskrift og kriterier, og midlene bør øremerkes eller følges av tydelige føringer.

3C Konsekvenser og risiko

Ulike kriterier, frister og praksis i åtte bydeler vil øke den administrative belastningen for små, frivillig drevne klubber, og kan føre til parallelle søknader til flere bydeler. Det er også en risiko for at tiltak med deltakere fra flere bydeler faller mellom to stoler, eller at bydelene prioriterer tiltak rettet mot egne innbyggere. Det rammer særlig idretter med få klubber og byomfattende rekruttering.

3D Andre kommentarer

Dersom deler av tilskudsforvaltningen overføres, anbefaler vi én felles søknadsportal og felles søknadsfrister for alle bydeler, slik at søkerne møter én ordning og feilsendte søknader kan videresendes uten at søkeren taper på det.

Avslutning

Kampidrettene takker for muligheten til å gi innspill og stiller gjerne til et møte om hvordan anleggsforvaltningen i Oslo best kan ivareta også de mindre idrettenes behov.

Vennlig hilsen

Norges Bokseforbund, Norges Kickboxingforbund

Norges Bryteforbund, Norges Judoforbund, Norges Kampsportforbund, Norges Fekteforbund